

[Finansministeren.]

udgør Betaling for Varer og Tjenesteydelser. Disse Statsvirksomheder svarer i deres Karakter til Erhvervsvirksomheder i de „frie Erhverv“, og det maa derfor anses for naturligt, at disses Regnskaber opstilles paa den samme Maade, som man almindeligt gør her, hvor man salderer med Driftens Overskud eller Underskud. Jeg mener derfor ikke, at det vilde være rigtigt at ændre Opstillingen af Budget og Regnskab for de egentlige Statsvirksomheder.

Derimod er der naturligvis intet i Vejen for, at Finansministeriet kunde udarbejde en Oversigt, som ønsket af det ærede Medlem, og tilstille f. Eks. Finansudvalget den under Finanslovens Behandling i Udvalget.

Det ærede Medlem har dernæst paa-peget det Forhold, at den ordinære Arveafgift opføres paa § 26, medens Forhøjelsen af Arveafgiften opføres paa § 5. Hertil vil jeg gerne bemærke, at naar den ordinære Arveafgift siden 1925 har været opført paa Anlægsbudgettet, skyldes det Ønsket om at markere, at det Udbytte, der opnaas ved det offentlige Beslaglæggelse af Kapital, ogsaa bør anvendes til Kapitalformaal. Naar man derimod i 1933 opførte Forhøjelsen af Arveafgiften paa Driftsbudgettet, er Grunden den, at man dengang stod over for Nødvendigheden af at forøge Statens Driftsindtægter, og at et af Midlerne hertil var en midlertidig Forhøjelse af Arveafgiften.

Vedrørende det ærede Medlems Bemærkninger om Opstillingen af Statens Anlægsbudget under Finanslovens § 26 skal jeg gerne indrømme, at den tager sig noget indviklet ud. En af Grundene dertil er, at den Anlægsvirksomhed, som § 26 skal give Udtryk for, i sig selv er meget broget og omfattende. En saa stor og omfattende Husholdning som Statens maa jo nødvendigvis komme til at omfatte mangfoldige Kapitalbevægelser af forskellig Art. Naar man skal give en redelig Besked om disse Bevægelser, kommer man let til at staa over for Valget imellem, om man vil nøjes med en tilsyneladende enklere Form, som kun giver en summarisk og ufuldkommen Redegørelse for, hvad der foregaar, eller om man skal anvende en mere detaljeret Form, der til Gengæld gør mere omhyggeligt Rede for Tingene.

I 1936—37 gik man over til en mere

detailleret Form end tidligere ud fra den Forudsætning, at Rigsdagen burde have noget bedre Besked om Tingene. Jeg skal ikke give mig ud for, at jeg er trængt dybt ind i de regnskabstekniske Problemer paa dette Omraade, det har Tiden ikke været til, men jeg mener dog, jeg kan sige, at regnskabsteknisk er Opstillingen af § 26 i Orden, og hvad angaar Overskueligheden skal jeg henvise til, at der i Oversigten foran i Bevillingslovene og de tilsluttende mere specialiserede Oversigter under de forskellige Afsnit af Anlægsbudgettet er givet det fornødne Grundlag for et samlet Overblik over dette Budgetafsnit.

Det er meget muligt, at der paa forskellige Punkter med Fordel kan gennemføres Forenklinger, og det vil jeg tage under Overvejelse, men jeg tror ikke, at Rigsdagen og Finansudvalgene vilde være tjent med at gaa tilbage til Formen fra før 1936—37. Da saa Anlægsbudgettet ganske vist ved første Øjekast ret simpelt og enkelt ud, men hvis man forsøgte paa Grundlag af Statsregnskabet at trænge noget dybere ind i Tingene, kom man hurtigt til kort, fordi Formen i Virkeligheden var uklar.

Endelig gjaldt det ærede Medlems sidste Henstilling Afsnittet vedrørende Statsgælden. Hertil vil jeg gerne bemærke, at det naturligvis kan være Diskussion underkastet, hvad der skal opføres som henhørende til den egentlige Statsgæld. Her har man hidtil fulgt det Princip som Statsgæld alene at opføre Beløb, for hvilke der er udstedt Statsobligationer eller andre egentlige Statsforskrivninger. Det har været det Kriterium, man har ladet være bestemmende for, hvad man paa Statsregnskabet har betegnet som Statsgæld. Selvfølgelig var der i og for sig intet ulogisk eller urigtigt i at opstille en anden Definition for Begrebet Statsgæld. Naar imidlertid det ærede Medlem henstiller som Statsgæld at opføre Statens Garanti for Nationalbankens Kreditter paa Clearing- og Værnemagtskonto, skal jeg hertil bemærke, at en saa vid Grænse for Begrebet Statsgæld dog næppe vilde være praktisk. Disse Forpligtelser er dog af en særlig Karakter og maa ligesom adskillige andre Garantier etc. behandles ud fra andre Synspunkter end dem, der er anvendelige for den egentlige Statsgæld.